Kronika

Obce Úherce rok 2017

Úvodem

Ke Kronice obce Úherce 2017

Hned z kraje jara, dne 27. března nás opustil dlouholetý kronikář pan Pavel Mencl. Ač jsme spolu na téma převzetí jeho práce několikrát žertovali, naposledy 25. února na plese ve Smolnici, nečekal bych, že to tak rychle přijde skutečně na přetřes znovu. Po smutných zprávách březnových jsem se tedy zhostil této role se vší úctou k takovému dílu a rád bych pokračoval ve šlépějích kronikáře Pavla Mencla.

Lukáš Hraběta

Tihle malí ptáci
štěbetaví vrabčáci
to jsou hrozní rošťáci.
Hádají se jako lidi,
až se za ně člověk stydí.

Pavel Mencl

Události v roce 2017

Jak se žilo v Úhercích

V tomto roce se událo mnohé, události příjemné i nepříjemné, jak tomu ostatně v životě bývá. V obci přibylo obyvatel co do celkového počtu, přibyli noví obyvatele a bohužel nás někteří také opustili. Zároveň se v obci konala řada akcí, o které se zde také pokusím podělit.

V roce 2017 panovalo celkem stabilní běžné počasí, snad vyjma poměrně větrných dnů, které zejména v podzimním a na začátku zimního období potrápily leckterou střechu a strom. Největší větrná smršť se prohnala krajem v den svátku vzniku samostatné Československé republiky, dne 28.10., vítr dul rychlostí 18 m/s, v nárazech pak dosahoval místy až 25-35 m/s. V naší obci nebyly žádné škody hlášeny, ve vedlejších obcích jsme pak mohli spatřit popadané větve, stromy, popadané dopravní značení a vyvrácené ploty.

Noví občané obce Úherce

Dne 21.4.2017 se manželům Lucii a Jindřichovi Vodňansým z č.p. 13 narodila dcera Kateřina.

Přistěhovali se noví obyvatelé: na podzim roku 2016, Bykowska Alina, Hraběta Lukáš, č.p. 8. V roce 2017, Šochová Veronika a Rosenberg Lukáš, č.p. 27. Koncem roku pak dům č.p. 36 koupila Markéta Pejřimovská. V domě č.p. 32 od léta začal bydlet Pavel Gregor, hasič z nedaleké Smolnice. Ten se tam přistěhoval ke své družce Zuzaně Kubištíkové ml.

Významná jubilea

Dne 29.9. oslavila 80let paní Hana Vavrušková. V sobotu 30.9. jí přijeli gratulovat velitel Hasičů, Jiří Kruk, Stanislav Zelinger, Alina Bykowská a Lukáš Hraběta. V neděli paní Vavrušková přijala gratulaci i jménem zástupců obce, a to od starostky Zuzany Kubištíkové a Dagmar Bryndové.

Další významná jubilea slavili:

pan Břetislav Bubeníček - 80 let, pan Vojtěch Snop - 80 let, pan Karel Šípek - 80 let a paní Naděžda Koucká s manželem Rostislavem, oba oslavili 90 let.

Opustili nás

Dne 27.3. nás náhle opustil p. Pavel Mencl z č.p. 32. Na jeho počest bylo v hasičské zbrojnici dne 8.4. uspořádáno čestné poslední rozloučení, kde živě zahrál syn p. Mencla se svojí hudební skupinou. Sešlo se mnoho lidí, a to navzdory chladnému počasí, na zeď hasičárny byly promítány fotografie ze života Pavla Mencla.

Statistické údaje

V Úhercích jsme na konci roku 2017 evidovali 76 trvale přihlášených obyvatel. Z toho 39 žen a 37 mužů. Dětí do 18 let zde pak žilo jedenáct. Průměrný věk obyvatel je 47,8 let.

Věkové složení obce

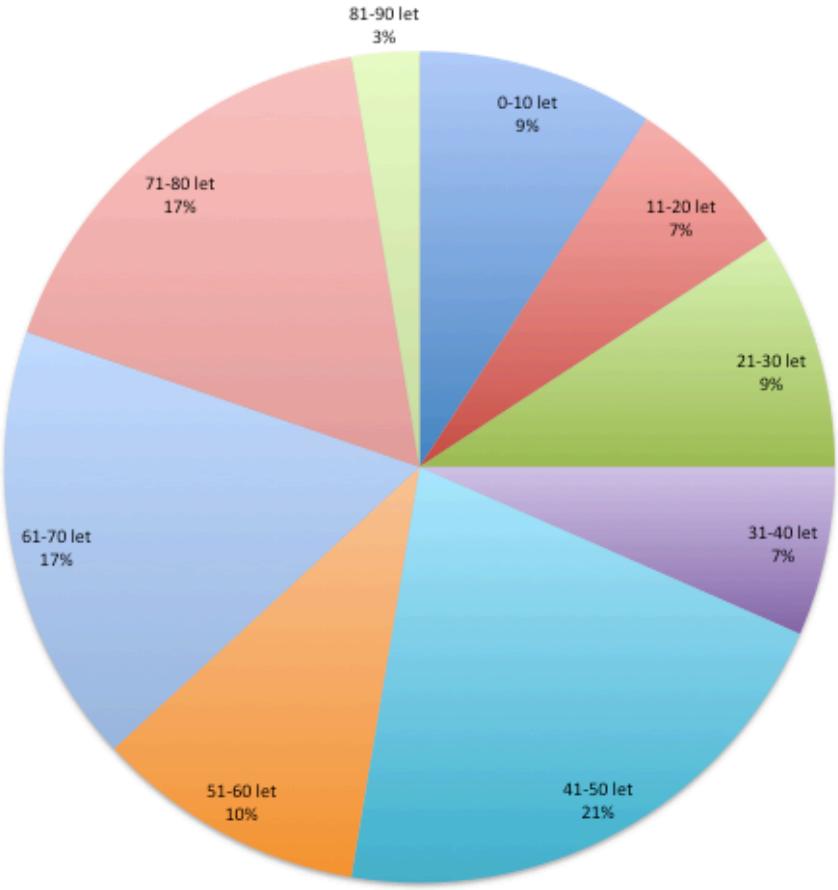

Faktografické údaje

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Ve dnech 20-21. října se konaly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Účast byla hojná, nálada ve volební místnosti napjatá, což však napříč celou republikou. V očekávání byl zvrat v rozložení sil v Parlamentu, který také nastal. Dle sociodemografických údajů o mandátovém zastoupení se budou, oproti medianu celorepublikovému, zákonodárci opírat o hlasy občanů starších šedesáti let, spíše o hlasy lidí se základním vzděláním a občany pracující manuálně.

U nás v obci k volbám přišlo 36 občanů, rozložení hlasů odpovídalo celorepublikovému trendu. Výsledky odevzdaných hlasů pro obec Úherce dle ČSU:

Název strany	% 2017	Počet hlasů
ANO	30,55 %	11 hlasů
ČSSD	13,88 %	5 hlasů
KSČM	13,88 %	5 hlasů
SPD	13,88 %	5 hlasů
ODS	8,33 %	3 hlasů
KDU-ČSL	5,55 %	2 hlasů
HRANICE 5 % PRO VSTUP DO SNĚMOVNY		
STAN	2,77 %	1 hlasů
Rozumní	2,77 %	1 hlasů
Svobodní	2,77 %	1 hlasů
Piráti	2,77 %	1 hlasů
SPO	2,77 %	1 hlasů

Demografická zajímavost z Úherců

Abychom budoucím generacím ponechali zprávy o tom, jak je obec zastoupena v jednotlivých profesích, rozhodli jsme se zde uveřejnit tabulku s uvedením zastoupených zaměstnání a činností občanů. Záměrně zcela neadresně, snad poslouží k náhledu na to, jak jsme tu žili a co vše občané Úherců zastupovali na trhu práce.

Nesnažím se zde přesně zachytit každého jednotlivě, ale spíše ukázat rozložení sociodemografické v obci.

Policista	3	Překladatel/ka	1
Veterinární správa	1	Vězeňský psycholog	1
Opravář automobilů	2	Biopreparáty	2
Kuchař/ka	1	Prodejce zahradní techniky	1
Operátor výroby	1	Bezpečnostní technik na letišti	1
Pracující pod obcí	2	Účetní a personalisté	2
Řidič sanitního vozu	1	Novinář	1
Učitel/ka	2	Marketing	1
*Starobní/invalidnídůchodce	22	Obráběč kovů	1
Podnikatel	3		
Programátor	1	V domácnosti	2
Asistent/ka	1	*Chalupáři	8

**Uvědomuji si, že Chalupář ani důchodce není povoláním, pro úplnost vhledu na rozložení obyvatelstva však přikládám i tyto údaje.*

Co nás čeká v dalším roce

Připravujeme se na další důležité volby, tentokráte na volbu hlavy státu, uvidíme, nakolik se situace změní, pokud se vůbec bude měnit.

Dále připravujeme v příštím roce rozsáhlou rekonstrukci nádrže na návsi, je to obrovský projekt, který bude nesmírně náročný, vzhledem ke stavu nádrže je však již zásadní sanační zásah nezbytný. Také se chystáme k oslavám 930 let obce.

Akce a významné události

Pálení čarodějnic

Každoroční pálení čarodějnic se uskutečnilo dne 30. dubna u obecního úřadu. Hasičský sbor připravil celou akci, o hranici se postaral p. Luboš Brynda, který ji navzdory svému nachlazení připravoval po několik dní. Dále hasiči připravili posezení a občerstvení pro všechny. I když panovalo již slunečné počasí, stále bylo ještě dosti chladno. K zábavě i poslechu zahrálo duo otce a syna Roháčových z nedaleké Smolnice. Celkem se pálení čarodějnic zúčastnilo asi 140 lidí, přijeli i hosté z okolních obcí.

Ještě před samotným pálením čarodějnic byla po několik dní celá obec vyzdobena podobiznami všemožných ctihodných čarovných dam, jež byly rozmístěny občany před jejich domy a na volných prostranstvích. Po dlouhé a mrazivé zimě tak s prvními slunečními paprsky jara obec zjevně ožila.

Tunning - letiště Panenský Týnec

Ve dnech 19. až 21. května jednotka místních hasičů držela požární pohotovost na nedalekém letišti, a to z důvodů konání každoroční akce Tunningu – CarWars. Během dvou dnů se sjelo více než 5000 automobilů. Probíhaly zde závody a soutěže, přičemž přítomnost záchranných složek je nedílnou a bezpodmínečnou součástí takové akce. Hasiči pomáhali plnit zásobníky vody a poskytli prvotní kontakt s několika lehce zraněnými a poskytovali podporu při dalším přebírání těchto zraněných zdravotníkům. Zároveň zasahovali u jedné nehody, kdy automobil jedoucí po letištní ploše srazil chodce. Naštěstí i toto zranění bylo lehkého charakteru. Letiště se nachází v katastru obce, proto pohotovost spadá do kompetence místního hasičského sboru.

Dětský den v Úhercích

Léto jsme přivítali s netradičním datem dětského dne, který se v obci konal v duchu pirátském. Celá akce odstartovala 25.6. ve 13h, přípravy však opět zabraly několik předchozích dní. Na přípravách se podíleli místní obyvatelé. Dominantou celé akce byla šikovně vytvořená pirátská loď Černá perla, jež ze starých dveří zkonstruoval Pavel Král přezdívaný Králík. Byly tu ale i další zajímavé atrakce, a to od bazénu, střelby vzduchovkou, stříkání vody z ručně pumpovaných hasičských přístrojů na cíl z plechovek, až po strašidelnou bednu. Celkem jsme napočítali 63 dětí, které v doprovodu rodičů dorazily i z okolních obcí.

Formálně a paralelně s dětským dnem se konal Den otců, tudíž si všichni přišli na své a celou zábavu podtrhl výkon piráta Jacka Sparrowa, jehož fotografie s dětmi budou v nejednom rodinném albu.

Noc v pyžamech (Andersenova noc)

Recesistická akce, se kterou se v obci začalo před několika málo lety, se konala i letos. Celkem se sešlo asi 20 účastníků, každý přinesl něco k snědku, něco k pití a především vlastní pyžamo a spacák. Setkání začalo pod úřadem k odpoledni. Okolo 18h se převlečení účastníci vydali na pochod obcí. Cele recesistické seskupení oplývalo dobrou náladou. Což se projevovalo například máváním na projíždějící řidiče, tito náhodní svědci recesistické obecní akce zřejmě ještě dlouho přemýšleli, co to vlastně spatřili.

Po návratu pod pergolu u obecního úřadu byla až do pozdních nočních hodin vřelá, avšak velmi poklidná a příjemná atmosféra. Hrály se deskové hry, povídalo se a celé setkání vyústilo v noční poslech gramofonových desek s pohádkou Broučci. To už ale byly rozložené spací pytle a postupně účastníci usínali. Celkem nocovalo asi 9 lidí.

Tunning - letiště Panenský Týnec (srpen)

Dobrovolní hasiči z Úherců a Smolnice i tentokráte pomáhali při srpnovém automobilovém šílenství na nedalekém letišti. CarWars probíhaly ve dnech 18.8. až 20.8. a opět se sešlo velké množství příznivců automobilů. Oproti jarnímu srazu byl automobilový mix blíže spíše autům ve stavu často dosti nepěkném. I zde hasiči řešili mnohé svízelné situace, největší zátěž přišla okolo půlnoci, kdy v jeden čas byly hlášeny dvě závažná zranění a vyjela veškerá technika k asistenci záchranářům. Hasiči byli na místě prakticky okamžitě, a to navzdory nepříznivým podmínkám, které zásah komplikovaly. Byly to zejména neosvětlená plocha, kličkování mezi zaparkovanými auty a postavenými stany, spícími a často potácejícími se lidmi.

Pro Úhercké hasiče byly tuningové srazy vždy zajímavou možností k prověření zdatnosti, reakce, techniky i připravenosti řešení nepředvídaných situací. Ideální trénink v terénu, kdy získané zkušenosti jsou k nezaplacení a mohou být kdykoli v budoucnu využity. Pořadatel akce tunningových srazů však naléhal na diskrétnější přístup zejména velitele a zásahu, s čímž se nelze smířit, proto po zralé úvaze na příštích akcích budeme chybět. Neboť možnou hranici hazardování se zdravím účastníků nelze překročit. Poslední CarWars, ta zřejmě nejnáročnější, byla zároveň tečkou za účastí místního sboru dobrovolných hasičů. Závěrem snad lze jen konstatovat, že minimálně za rok 2017 tam ošetřili nebo asistovali u řady zranění, u závažných situací v součinností se záchranaři a policisty dělali čest nejen svému jménu, ale i obci.

Ouřecké jablko

Každoroční kulinářské setkání místních občanů a přátel z okolních obcí se uskutečnilo i letošní rok, stalo se tak 23. dne měsíce září. Nebyl jsem tu v letech předchozích, avšak mohu říci, že počet účastníků, ochutnavačů i pokrmů byl veliký. Pod obecním úřadem bylo opět plno, všemu přálo pěkné a teplé počasí, které tak vytvořilo skvělou kulisu kulinářského odpoledne. Panovala uvolněná atmosféra, i když byla znát i nervozita některých soutěžících. Každý si mohl dopřát domácí guláš p. Viktora Charváta, bramboráčky od téhož a samozřejmostí bylo něco k pití. Akci zahajovala starostka obce a představila i porotu čítající pět členů.

Po tajném hodnocení porotou bylo všechno jídlo vyneseno z budovy úřadu ven na velký stůl uprostřed prostranství. První ochutnávači z řad občanů se nenechali dlouho pobízet a s prvními pokrmy začali pomalu ke stolu přicházet. Nutno dodat, že všechno bylo výtečné. A jednalo se natolik o rozmanitý mix chutí a vůni, že jsem sám jen těžko hodnotil, co je vlastně lepší. Sladké nebo slané? Jemné masíčko nebo výtečný závin. Těžké, přetěžké rozhodování to bylo.

Na stole ležela tabulka s jednotlivými čísly pokrmů, kam mohl každý udělit bodové ohodnocení daného jídla. Do tabulky zcela nečekaně a nepředvídaně přibyl "erární" guláš p. Viktora Charváta, který soutěžním nebyl. Mnohým návštěvníkům ale natolik zachutnal, že tito ho nominovali také, a nutno říci, že zcela zaslouženě.

Výhry si pak odnesli:

1. Adélka Tůmová za sněhový dort Jindřiška
2. Štěpánka Tůmová za Babiččiny amoletky
3. Zuzana Kubištíková za Zelníky

Cenu obecenstva pak zcela zaslouženě získal Viktor Charvát za svůj guláš.

Výlet na letiště

V sobotu 14. října zajistil pan Jiří Kruk pro sbor dobrovolných hasičů naší obce i obcí nedalekých hromadný výlet na letiště Václava Havla (býv. letiště Ruzyně), aby tam hasiči mohli vidět nejmodernější trendy v technice, výstroji i práci tamních profesionálních hasičů starajících se o bezpečnost na letové ploše. Součástí byla i okružní komentovaná jízda po areálu letiště, kdy se projíždělo mezi letadly na stojánkách, rolujícími ke vzletu nebo z právě dokončeného přistání. Perličkou na pomyslném leteckém dortu se stala možnost z blízka vidět v současnosti největší dopravní letoun světa, Airbus A380-800.

Celý zájezd byl zajištěn dvěma zcela plnými autobusy, které vyjížděly k polednímu z návsi a postupně nabraly účastníky z obcí okolních. Jako obvykle panovala příjemná nálada a klid.

Po prohlídce letiště a hasičské techniky následoval přesun do centra Prahy, konkrétně pak na Karlovo náměstí, odkud jsme šli pěšky do ulice pojmenované po řezníku Vodičkovi. Tam nás čekalo občerstvení v Novoměstském pivovaru, což je na pohled velmi rustikální restaurace s vlastní varnou piva. Poté se pokračovalo celkem rychlou komentovanou procházkou z Václavského náměstí na náměstí Staroměstské. Cestou u Prašné brány si zejména mužská část vyžádala u průvodkyně nezbytnou přestávku na toaletu. Někteří zaběhli do metra, jiní kamsi jinam. Poté se už tempem velmi rychlým pokračovalo na již zmiňované Staroměstské náměstí. Před radnicí, u křížků zde popravených sedmadvaceti českých pánu po pobělohorské porážce, následoval skoro klus Pařížskou ulicí směrem k nábřeží, kde čekala třešnička celého dne, výletní loď připravená poskytnout znaveným turistům komfort v podobě sezení, tepla, noční Prahy a výtečného jídla v podobě rautu. Den jsme tak završili plavbou po Vltavě směrem k Vyšehradu a bylo to vskutku překrásné. Na vrchní otevřené palubě pan Jiří Kruk seznamoval účastníky s historií, památkami a událostmi dávnými ne netoliko starými, leč týkající se Prahy. Poté už následoval jen návrat domů.

Slavnostní otevření kaple a rozsvícení vánočního stromu

Letošní rozsvěcení vánočního stromku bylo výjimečné. Nezůstalo totiž pouze u této tradice, ale výrazným zpestřením se stalo otevření zrekonstruované barokní Kaple neposkvrněného početí Panny Marie.

Na první adventní neděli 3. prosince, bylo naplánováno setkání občanů v hasičárně, kde bylo připraveno dobré jídlo i pití a zejména dobrá nálada. Odpoledne, okolo 15. hodiny hasiči hasičárnu přichystali a první občané se zde začali scházet již krátce po třetí hodině. K půl čtvrté dorazili i hosté z okolních obcí.

V 17 hodin jsme se začali přesouvat z hasičárny ke kapli. Sešlo se zde více jak 70 lidí. Po uvítání místostarostkou obce, Ivanou Pejřimovskou, si vzal slovo velitel hasičů, Jiří Kruk, jež rekonstrukci kaple organizoval a z velké části inicioval. Z jeho slov jsme se dozvěděli, jak celá rekonstrukce probíhala a co obnášela. Od tvorby kamenného vstupu, ten položil místní občan, Pavel Král. Na kapli byl také obnoven původní zvon, jež za druhé světové války před válečnými rekvizicemi zachránili místní občané. Schovávali jej po stodolách a nyní, po více jak sedmdesáti letech, znovu může jeho srdce bít. Dále byla představena kompletně zrestaurovaná původní socha Panny Marie. Ta se po dlouholetém uschování na obecním úřadě konečně vrátila také na své místo. Sochu zrestauroval pan Viktor Richter z nedalekého Vyšínku. Sochu zrestauroval způsobem odpovídajícím dobovým barvám a způsobům.

Vnější fasádu kaple opravili hasiči ze Smolnice. Zvon pak obnovil známý zvonař Rostislav Bouchal.

Po všech těchto vyčerpávajících a zajímavých informacích k občanům promluvila ThDr. Jana Vendelínová, která povídala o významu kaplí a kapliček v historii, o duchu adventu, tradicích, které jsou dodnes nedílnou součástí nejen naší historie, ale i současnosti. Krásné povídaní bylo zakončeno potleskem a každý občan měl možnost nahlédnout dovnitř kaple.

Na oltáři uprostřed stál mosazný krucifix, nad ním v zapuštěném výklenku socha Panny Marie. Vpravo od kříže pak kniha s vyobrazením biblických příběhů s popisem a rytinou daného biblického výjevu. Ve zdi pak výklenek na kropenku, kam jsme umístili svěcenou vodu přivezenou z kostela Panny Marie Vítězné na Malé Straně v Praze. Vlevo od krucifixu jsme umístili květiny. Pod oltářem dominovala výzdoba již ryze vánočního charakteru, smrkové větve, sláma a kolébka s panenkou symbolizující Kristovo narození. Aby občané slyšeli, co uším téměř tří generací bylo odepřeno, rozezněli jsme na chvíli zvon. Jeho zvuk připomíná časy dávno zaváté prachem.

Nakonec jsme se přesunuli na náves, kde byl slavnostně rozsvícen vánoční strom. Vzhledem k tomu, že vládu skutečně převzala zima, vánoční strom se rozsvítil o něco dříve, než jsme plánovali. Poté následoval návrat zpět do hasičárny, kde se ještě povídalo a pochutnávalo na zbytcích guláše a nejen teplém čaji.

Loučení s rokem 2017 a vítání nového roku 2018

Jako každý rok, se v hasičárně roztopilo v kamnech a každý přinesl něco dobrého k zakousnutí i zapití. Společnost se sešla již okolo devatenácté hodiny a celý večer se nesl v duchu dobré nálady, povídání a dokonce došlo i na hru s hádáním zvířat. Kdy si každý potajmu napíše na papírek nějaké zvíře, zakryje jej a posune dále o dva sousedy kolem stolu. Jakmile má každý svůj papírek, aniž by se díval si tento přilepí na čelo. Pak se snaží uhodnout pokládáním otázek, na něž lze odpovědět jednoznačně ano nebo ne, které zvíře asi je. Čas u této hry plynul velmi rychle, deset minut před půlnocí se všichni sešli před hasičárnou a čekalo se na finální odpočet. Pak nastal přípitek a šlo se cestou za hřbitov k odpálení ohňostroje. To se jako tradičně ujal Luboš Brynda st. Byla jasná noc a tak celá scenérie v širokém okolí připomínala příchod nového roku tisíci světélky letajícími vzhůru k nebi. Kéž by rok 2018 byl rokem dobrým.

Pátrání po historii obce Úherce

Druhou část kroniky bych rád věnoval pátrání po historii obce, které jsem započal v tomto roce. A tento úzus se pak pokusím držet i v dalších letech. Některá obecní fakta jsou jaksi vžitá a známá, chybí však prameny nebo jejich doklady. A pak jsou tu věci, které mapovat začínáme. Staré kroniky panenskotýnecké nejsou k dispozici a tak jsme odkázáni na SOkA Louny. Chtěl bych v pátrání jít chronologicky od doby 19. století do historie co možná nejvzdálenější a doložit veškeré nalezené děje. Již nyní mám k dispozici prameny z nejstarších, kteréžto dokládají prvé zmínky o obci, stejně jako nakládání s obcí v dobách Přemysla Otakara I. Ale nepředbíhejme. Vše nalezené zde zmíním. Některé prameny jsou však paleograficky náročně, neb se jedná o medieválnı latinu či češtinu. Blízká historie osmnáctého a devatenáctého století je pak v němčině, taktéž s velkou náročností paleografickou. Dochovalost některých písemností je též velmi žalostná.

Výpravu do historie obce odstartujeme na začátku minulého století sčítáním obyvatel uskutečněné tři roky po první světové válce, budeme pokračovat zajímavostmi z obce, které jsou k nalezení v SOkA Louny a půjdeme proti proudu času co nejdále tak, abychom se mohli opřít o hmatatelné důkazy všech tvrzení.

Lukáš Hraběta

Sčítání lidu r. 1921

V prvé řadě si dovoluji sepsat seznam obyvatel, jak jej zaznamenalo sčítání lidu r. 1921[2]. Čísla popisná nemusejí korespondovat s aktuálním stavem. Uváděny nejsou děti rodičů, které je možné dohledat v SOA Litoměřice. Tučně je označeno to č.p., kde alespoň jeden z manželů byl původem z obce - starousedlíkem.

Číslo popisné	Informace
1	Bubeníček Karel a Antonie, pracovali v zemědělství
2	Srba Josef a Josefa, pracovali v zemědělství
3	Husák Josef a Terezie, pracovali v zemědělství
4	Tietze Karel, zapsán jako vdovec žijící zde s vnučkou, synovcem a dvěma služkami (Pokorná Blažena, Nováková Antonie). Zemědělec.
5	Husáková Božena, pracovala ve smíšeném zboží, ovdovělá. Rubešová Alžběta, krejčová.
6	Heroun František a Anna, pracovali v zemědělství. Žili s tchýní Marií Čížkovou,. V domě dále žili manželé Josef a Hedvika Sukovi, Josef Suk pracoval v obuvnictví.
7	Josef Pavlík, dělník v zemědělství
8	Bendová Hedvika, ovdovělá
9	Louda Bohuslav a Anna, pracovali v zemědělství
10	Svoboda Inocenc a Anna, mistr krejčovský
11	Hejzl Václav a Marie, pracovali v zemědělství.

12	Jirásek František, ovdovělý, jeho otec Antonín, též ovdovělý, hospodyně Růžena Kolářská, ovdovělá, čeledín Suk Václav, služka Suková Josefa a čeledín Škrábal František.
13	Macek Alois s družkou Mackovou Blaženou. Pracovali v zemědělství.
14	Čížek Jindřich a Marie, pracovali v zemědělství. Kmochan Karel a Fedorová Cecilie, jako čeledíni.
15	Franc Josef a Marie, pracovali v zemědělství. S nimi žili tchán Pavlíček Josef, otec Franc František a služka Habrdliková Antonie.
16	Husák František a Marie, pracovali v zemědělství.
17	Jirásek František a Marie, strojnický dělník. Žil s nimi otec Jirásek Josef a švagrová Francová Anna.
18	Polanecký František a Antonie, pracovali v zemědělství.
19	Robek František a družka vdova Vernerová Blažena, pracovali v zemědělství.
20	Hejzl František, polní hlídač.
21	Skrž Antonín a Marie, pracovali v zemědělství.
22	Jirásek Václav a Marie, pracovali v zemědělství.
23	Zde žili bratři Cihlář Oldřich a Jaroslav, uváděni jako majitelé v bytě č. 1., pracovali v zemědělství jako rolník a kočí. Dále ve druhém bytě žil Hrach Václav se ženou Marií, ti pracovali taktéž v zemědělství.

24	Suk Václav a Františka, pracovali v zemědělství
25	Cihlář František a Anna, pracovali v zemědělství. Čeledín Václav Kučera z Litomyšli.
26	Macek Vladimír s otcem Františkem a matkou Antonií. Pracovali v zemědělství. S nimi žila služka Hořejší Terezie z Libochovic a Framlová Anna
27	Psika František a Božena, truhlář
28	Suk Josef a Františka, pracovali v zemědělství
29	Lukšíková Anna, ovdovělá žila s dětmi ve druhém bytě. V prvním pak Karlik Jan a Anna, pracoval v krejčovství.
30	Lanc Bohumil a Marie, pracovali v zemědělství. S nimi žili rodiče Lanc Václav a Rozalie.
31	Šalamoun Josef a Anna, pracovali v zemědělství. S nimi žili služka Anna Hejzlová a čeledín Josef Skřivánek.
32	Bercha Josef a Marie, pracovali v zemědělství. S nimi žil tchán vdovec Josef Štulík, služka Anna Zimová z Telců a Anna Strachotová ze Žerotína a čeledín Neuman Adolf z Duchcova.
33	Štulík František a Anna, pracovali v zemědělství
34	Adlt František, pracoval v zemědělství
35	Bradáč Josef a Anna, pracovali v zemědělství. S nimi žil jejich zeť Rinda Josef s jejich dcerou Marií.

36	Zíma Václav a Růžena, pracovali v zemědělství.
37	Suk Václav a Barbora, pracovali v zemědělství.
38	Erlichová Marie, domkářka.
39	Malec František a Antonie, obuvník.
40	Erlich Václav a Anna, okresní cestář.
41	Just Josef a Anna, pracovali v zemědělství.
42	Jirásková Marie, výměnkářka, vdova
43	Lukšík Václav a Barbora, pracovali v zemědělství.
44	Vít Petr a Kateřina, pracovali v zemědělství. S nimi žila neteř Kateřina Budínová.
45	Matějček Václav a Aloisie, pracovali v zemědělství. S nimi žil schovanec Rubeš Václav.
46	V prvním bytě žil Suk Tomáš a Josefa, pracovali v zemědělství. Ve druhém bytě pak žili Erlich Antonín a Marie, taktéž pracovali v zemědělství.
47	Pač František, ovdovělý, pracoval v zemědělství.
48	Kučera Vlastimil a Josefa, kovář. S nimi pobýval tovaryš Václav Stuchlý z Třebíze.
50	Kapr Václav a Jana, zdravotní rada v penzi.
51	Henzl Václav a Božena, dělník v cukrovarnictví.
52	Zíma Antonín a Pavlína, pokrývač.
53	Suk František a Anna, pracovali v zemědělství.
55	Čermák Čeněk a Anna, mistr cihlářský.

56	Janda František, ovdovělý, pracoval v zemědělství.
57	Běhounek Ladislav a Božena, učitel původem z Křivoklátu.
58	Charvát František a družka Kernerová Jana, zámečník.
59	Stuchlý Václav a Anna, pracovali v zemědělství.
60	Macek Antonín a Marie, pracovali v zemědělství.
63	Suk Karel a jeho matka Terezie Suková. Pracoval v zemědělství.
64	Hána Josef a Marie, pracovali v zemědělství jako kočí a dělnice.

Údaje o obci v první dekádě 20. století

K roku 1909 byly k obci připojeny 4 domky, samostatný mlýn a cihelna. V obci žilo 286 obyvatel, starostou byl Josef Husák, jednotřídní školu vedl Martin Heřt, pošta a telegram v té době byly dostupné v Panenském Týnci.

V adresáři král. města Louny je uveden v Úhercích velkostatek J.J. Herbersteina v Panenském Týnce a Úhercích(3)

Zajímavé zápisy z jednání zastupitelstva obce v letech 1903-1923

Ve státním okresním archivu v Lounech jsem prošel stovky stran zápisů a údajů o obci, z nichž jsem zaznamenával ty, jež mi přišly zajímavé. Nehledě na to, zda jde o údaj zajímavý z pohledu historického či se jedná o místopisné dění nebo zkrátka o údaj faktografický. Veškeré záznamy jsou řazeny od nejmladšího směrem k

nejstaršímu, odděleny jsou rokem zápisu. Slova uvozená otazníkem nebyla v pramenech již dobře čitelná a nejsem si takovým názvem/ jménem jist.

Zajímavostí z těchto záznamů je například údaj, že o založení místního hasič. sboru bylo prvně jednáno již v listopadu 1904, a to na základě požadavků okresního výboru, který žádal revizi, zda zařízení hasičské v obci odpovídá místním poměrům. Tato aktivita nepřišla jistě sama od sebe, její iniciací byl zřejmě požár v obci v srpnu téhož roku. Dále například v zápisu z roku 1913 se dozvídáme, za jakých podmínek sloužil pod obcí obecní strážník, tedy spíše polní hlídač. Nebo je patrné deficitní hospodaření obce, důvodem byla půjčka od Zemské banky na výstavbu školy a silnice.

Rok 1923

26.12 rozpočet na rok 1924 je schválen s příjmy 4183,- a výdaji 15659,-, tedy se schodkem 11474,-.

Schválena úřední místnost v č.p. 6.

27.7. hasičská kolna postavena za 8359,-

22.1. Vyřízení žádosti hasičů v Úhercích bylo odhlasováno 8 hlasy, aby byla povolena hasičům suma 4000Korun a nebylo to počítáno ?při dělání? rozpočtu na rok 1923. Usneseno bylo, aby byla suma rozdělena 2000,- na postavení hasičské kolny sbor dobrovolných hasičů, sestavena v 1923. (*Záznam je špatně čitelný, pozn. aut. Zdroj SOkA Louny*)

18.1. ?prokopávka? vrchu nad kamenicí obecního zastupitelstvo se usneslo, nahoru aby každý majitel pozemku vykonávat musí jednu fůru s potahem na dva konce pozemku, který majitel pozemku by odepřel sjednaný počet fůr, bude povinen zaplatit za jednu fůru poplatek 10Kč

na něj připadající, který by nevykonal mu stanovený počet může vykonat ruční práce, jeden den za dva korce. Dne 13.1. bude vybubnováno, aby se přihlásili dělníci na cílovou hodinu na obecním úřadě. Dozor bude míti obecní zastupitelstvo. Práce dne 15. započne prokopání v pondělí od půl osmé ráno do půl dvanácté a odpoledne od jedné hodiny do sedmnácté.

Volný návrh Fr. Cihláře na věnování zemské dávky dobr. hasičskému sboru v Úhercích.

Rok 1921

Starosta: Václav Zíma

Odhlasováno, aby byla opravena pumpa na nádrži a aby byla výstraha u rokle za školou pasení husí.

Rok 1920

Starosta: Václav Zíma

19.12 pamětní knihu povede V. Jirásek, č.p. 22.

28.9. zvolen nový strážník Fr. Páč.

31.7. Fr. Robek dostává výpověď za polní pych.

22.3. ujednáno, aby se vysázely ovocné stromky na dračkách, za horou u ?kavky/lavky? Celkem jde o 30 stromů.

Rok 1919

Starosta: František Cihlář

24.8. schválení návrhu Fr. Herouna na vývěsní tabuli na č.p. 46, jednomyslně schváleno. Zároveň přijato, aby byl zakoupen ohlašovací buben.

17.4. rozpočet na rok 1919 schválen se 150% přirážkou na dani.

20.2. rokováno o zaplacení celého dluhu naráz zemské bance s podmínkou, že toto rozhodnutí schválí veškeré poplatnictvo.

Na konkurs obecního strážníka schválen jednomyslně byl válečný invalida Fr. Robek za podmínek v konkursu vypsaných.

12.1. rezignace strážníka, vypsán nový konkurz s ročním platem 500Kčs/rok.

Rok 1918

Starosta: Josef Husák

6.10. zvolen nový starosa Fr. Cihlář 8:1 Fr. Šalamoun.

Rok 1917

Starosta: Josef Husák

24.6. deficit rozpočtu 140% daní předepsaných pro rok 1917, příjmy odhadnuté 1506KR proti výdajům 5491KR, tedy 5984KR schodek.

Rok 1916

Starosta: Josef Husák

11.5. panuje velká drahota.

21.1. schválena oprava cesty v uličce.

Rok 1914

Starosta: Josef Husák

22.11.1914 k dodávce obilí pro vojenské účely bylo usneseno takto: Josef Husák - 30q ječmene, Karel Bubeníček - 15q ovsa a 15q žita, dále po obci bylo zapotřebí vybrat ještě 30q ječmene, 25q ovsa a 30q žita. Výkupní ceny pak byly stanoveny za 1q takto:
žito 22KR, ječmen a oves 19KR.

2.9. schváleno vycementování studny u rybníka a opatření pumpou. Studna u Erlichů ohražena, neb vlastním nákladem zbudována pumpa byla.

Rok 1913

Starosta: Josef Husák

22.5. nový strážník Ant. Benda zvolen na pět let s těmito podmínkami:

1. strážník povinen každý den ponocovat, a sice od prvého dubna do konce září od 10h do 3h z rána a od prvého října do konce března od 9h do 4 z rána.

2. každodenně se ptát starosty, co nového k řízení. Čas stanoví starosta buď ráno nebo v poledne.

3. denně třikrát zvonit klekání (ráno, v poledne, večer).

4. veškeré posílky po obci a v službu jeho připadající bezplatně vykonávati, v případě jiných posílek budou mu tyto vynahrazeny.

Na služebném bude míti 300 korun a užívati pozemek, který dříve strážník užíval. Dále obdrží nový plášť na pět roků, v případě, že by jich nedosloužil, je povinen jich vrátit, každoročně novou čepici a

každé tři roky nové kalhoty a novou blůzu. Strážník může dát čtvrtletní výpověď a obec může ho pro nevykonávání povinností ihned propustiti. Nastoupí 1. července 1913.

20.4. návrh na zakoupení hasičské stříkačky odmítnut pro nedostatek financí; žádost o dřevěnou nohu p. Hejzla zamítnuta, neb byl pojištěn.

23.1. přijato usnesení pokácení topolů na hrázi a za horou.

17.2. čtvrtletní výpověď strážníka; schváleno pořízení nové katastrální mapy.

Rok 1912

Starosta: Josef Husák

27.10. - obec má 295 obyvatel, Fr. Macek předává živnost Jar. Mackovi, synu. V obci je dále ještě jeden hostinec a samostatný prodej lihových nápojů.

25.2. jednání o zřízení has. sboru odsunuto na příznivější dobu.

Zároveň přijato vysázení akátu v Horní rokli a modříny v rokli za školou.

11.4. Žádosti Ant. Adlta se nevyhovuje, a to z toho důvodu, že ačkoli dostává v obci dobrovolnou almužnu, od obce byt, přece není toho hoden, jelikož každou vyžebranou korunu propije a opilý mnohé výtržnosti tropí, celé obci laje a i v tom případě, kdy obdržel podporu peněžitou by ji hned propil a v obci bylo by o jedno pohoršení více.

Rok 1911

Starosta: Josef Husák

6.3. připis zemského nár. výboru na založení dobr. hasičů, opět se nesetkává s kladnou odezvou, kdy obec argumentuje 140% zadlužením se splatností nejdříve za 38let, kdy bude splacen dluh zemské bance.

Rok 1910

Starosta: Josef Husák

7.6.1910 obec schvaluje jednomyslně zaslání protestu zemskému výboru království Českého proti úsporným opatřením ve školství, "poněvadž toto jest základem naší kulturní a národně-hospodářské vyspělosti a nesmí tudíž ani na okamžik se šetřiti na jeho rozvoji". Nutno podotknout, že v té době výdaje obce přesahovaly již 40% příjmů s trendem vzestupným. Nejpalčivějším problémem výdajů bylo splácení dluhu Zemské bance, prostřednictvím které byla financována výstavba školy a silnice.

Rok 1908

Starosta: Josef Husák

8.6. Na základě výnosu zemského výboru z 8.5.1908 č. 40282 II jednáno bylo o zřízení hasičského sboru obce zdejší, vzhledem k dlouhodobému schodku rozpočtu však bylo rozhodnuto založení sboru odložiti. Obec také přispívá hasičskému sboru v Panenském Týnci a okolních obcích do půl hodiny vzdálených.

3.5. Polním hlídačem ustanoven Josef Justa z Kokovic za denní mzdu 1KR 30h a polovici pokut. O měsíc později přidáno mu bylo ještě 10h.

5.3. Fr. Cihlářovi prominut poplatek za písek z Bílého vrchu, za to však bude cestu k cihelně udržovati ve stavu sjízdném.

Zároveň ustanoveno, že husy v obci nesmí bez dohledu pobíhati, kohož husa bude volně nalezena, zaplatí za ní 20h za kus, bude-li se toto jednání opakovat, pokuta bude dvojnásobná.

Rok 1907

Starosta: Josef Husák

19.3. Usneseno zalesnění Bílého vrchu borovými sazenicemi získány tyto byly darem od p. Grebnera

Rok 1904

Starosta: Josef Husák

1.11. Je prvně zmíněno, zda by obec nemohla zříditi hasičský sbor. To bylo ZO odmítnuto, neb prvně obec nemá stříkačku a její pořízení není finančně proveditelné, za druhé pak v obci by se jistě dobrovolní členové nesehnali. Diskusi na téma hasič. sbor spustily požadavky Okresního výboru o revizi, zdali hasičské zařízení odpovídá poměrům místním. Jan Kučera schválen občanem.

28.8.1904 v obci zcela shořel dům Anně ?Písenamrová?

Rok 1903

Starosta: Josef Šalamoun,
Zastupitelstvo: Fr. Cihlář, Vác. Suk, Jan. Kučera, Petr Vít, K. Dvořák, J.Štulík, Fr. Macek, K. Bubeníček

15.1. OZ schvaluje na návrh Fr. Macka na převzetí společné mostní váhy obcí, odůvodňuje to tím, že váha jest předně všem občanům užitečná a že majitelé pozemků, na nichž váha stojí neplatí nic za vážení

ač výroby svých polí váží. Váha stála 626KR 26h a obec se usnesla ji zaplatit ve dvou splátkách.

Zastupitelstvo neshledalo překážek, aby Fr. Beránek a Václav Erlich byli přijati dle zákona z r. 1896 za příslušníky obce a příslušenství jednomyslně schválilo. Zároveň byl přijat návrh na základě pokračující školy v Panenském Týnci o podporu, a to ve výši 6KR na rok 1903.

Fr. Cihlář žádá o rozšíření cesty k místnímu lomu, neb na vyhýbání není dostatek místa a jemu se tak děje škoda na poli. Usnesení však nebylo učiněno.

Co víme o obci z přelomu 19. a 20. století.

Vycházím-li zejména z pramenů dostupných a vpravdě myslím objektivních, nezbývá než konstatovat, že na přelomu století se zde hospodářům dařilo a výnosy půdy byly dobré, jak si poznamenal kronikář Školní kroniky okolo roku 1900: "Půda jest tu úrodná. Vyjma půdy pískovcové "v Americe", kde pískovec vystupuje." Dařilo se ječmeni, cukrovce, bramborám i řepka olejná se zde pěstovala. Dříve i chmel. Bylo od něj opuštěno, když cukrovka opanovala pole. Nacházelo se zde i mnoho sadů, obzvláště švestkových, leč sadů postupně začalo ubývat. Vinařství zde ve velkém zanikla po třicetileté válce.

Neúroda místní sedláky potrápila roku 1904, kdy panovalo velké sucho, tehdejší výpověď si zaslouží citaci: "od jara nepršelo a přes den byla velké horka, načež v noci zima. Neúroda zvedla ceny potravin a chudí tak museli bojovat s bídou. Následkem sucha byly i četné požáry." Další neúroda přišla v těžké době první války, a sice v roce

1917, kdy po dva měsíce nepršelo, úroda byla poloviční a obyvatelstvo zužovala nejen tragédie válečná, ale i nedostatek na sklizni.

Pískovcové půdy místní obyvatelé uměli využít, neb písek těžili ke stavbě domů a silnic. Těžila se cihlářská "žlutá" hlína, z níž byly vyráběny cihly, tašky a dlaždičky.

Dle sčítání lidu z roku 1900 bylo přítomno 133 mužů a 156 žen, celkem 289 obyvatel, vesměs Čechů katolického vyznání. (*Nemáme informace, zda se jednalo o trvale žijící obyvatele s domovským právem pozn. LH*) Při sčítání lidu r. 1910 bylo v obci zaznamenáno 145 můžů a 150 žen.

Dne 10.4.1894 obecní zastupitelstvo Ouřecké usneslo se, aby byla zřízena samostatná obecní jednotřídní škola. Do té doby škola byla v Týnci Panenském. A již dne 6.12.1897 bylo zahájeno vyučování. Dne 19.12.1897 byla škola vysvěcena farářem Týnce Panenského zmocněným vikářem p. Josefem Oppem z Peruce. Pak se konal slavnostní průvod. Ten se shromáždil u kapličky vedený školní mládeží, pokračoval pak za zpěvu písně "Hospodine ulituj nás" (*Kanc. 930B. pozn. LH.*). Slavnostního vysvěcení se účastnila řada významných osobností z okolních vesnic.

Ve zdejší škole r. 1897 panoval celkem tradiční školní program úzce spojený s katolickými zvyky a tradicemi, jak bylo běžné v tehdejší době v návaznosti na habsburský katolický směr. Zpravidla se každoročně 4. října ve škole konala bohoslužba při příležitosti jmenin císaře a krále, zakončena hymnou. Podobně pak 19. listopadu při příležitosti oslav jmenin císařovny Alžběty. Po smrti císařovny v den jejích jmenin bylo nadále na ni vzpomínáno. V den zavraždění císařovny nebylo vyučováno, nutno podotknouti, že přerušení výuky v té době bylo vždy jen za velmi vážných okolností. Například při epidemiích neštovic mezi školními dětmi, nebo dusivého kašle,

přerušeno vyučování nebylo. Obě zmíněné epidemie se objevily v místní škole v letech 1903, 1904. Roku 1909 pak znovu přišly neštovice. Přičemž neštovice propukly vždy v říjnu daného roku a zmizely v listopadu. V červnu pak místní dítka potrápil již zmíněný dusivý kašel. Jediná epidemie, při níž byla výuka přerušena byla epidemie spalniček propuknuvší na přelomu října a listopadu 1898.

V březnu 1913 zemřel první učitel a správce zdejší školy p. Karel Dvořák. Pochován byl na hřbotvě lounském. Roku 1918 se místní škola dočkala rozsáhlejších oprav, cele došlo k vymalování p. Sedláčkem z Loun za 60KR. Železná Vrata školy opravena místním kovářem p. Kučerou. Zahrádky kolem školy vyčistil, školnní úl vyčistil a plot opravil správce místní školy. Povozy zdarma dodali p. Jirásek František a Bercha Jan.

Doteky velké války v Úhercích

Školní kronika vypovídá celkem detailně o sarajevském atentátu a následných krocích habsburské monarchie. Průběžně přibližuje válečná tažení c.k. vojsk. Dvacátého šestého července probíhá všeobecná mobilizace, o dva dny později mocnářství vyhlašuje válku Srbsku. Dne 25. srpna zmiňuje kronika narukování prvních nováčků na frontu, nevíme však, zda se jedná přímo o občany Ouřecké. Poté na několika stranách celkem detailně popisuje proběhnuvší boje na srbské frontě, zejména v okolí Bělehradu a samozřejmě na frontě západní. Po dobytí východní Haliče byli zajatí vojáci dopravováni i do okresu lounského. Za každého ubytovaného obce dostávali 70h denně, v Úhercích žádní ubytováni nebyli. V říjnu1914 byl ze tří domobranců odveden Karel Bubeníček. V prosinci téhož roku z jedenácti branců odvedeni byli Jan Cihlář, Bohuš Lanc, Václav Erlich, Antonín Erlich, Antonín Chrž (*Zde si příjmením nejsem zcela jist, pozn. LH.),* Švestka a Polanecký František. V srpnu byl odveden správce školy

Ladislav Běhounek. V červnu 1915 odveden zdejší učitel Julius Fric. Koncem května 1915 do obce bylo přiděleno třicet vystěhovaných uprchlíků z italských Tyrol, které vyhnala italská ofenziva. Vzhledem k nedostatku místa jich patnáct bylo přesunuto do Panenského Týnce, čtrnáct jich bydlelo v č.p. 46 (*U ?Vykouků?*), dva byli ubytováni v obecním domku, a dva v č.p. 23, tedy u p. Oldřicha Cihláře. Poměry místních obyvatel jsou k příchozím velmi přátelské. Obec na každého pobírá 90h denně. Nejraději jedí polentu z kukuřičné krupice. Koncem roku 1915 byli z obce odvedeni další vojáci, jmenovitě se dozvídáme pouze o Emilu Jirátovi a Františku Cihlářovi. Od května do června 1916 bylo z jedenácti branců odvedeni: ?Švácha František, Passauer Adolf, Hracha Václav, Suk František. Ze zajetí se vrátili Bedřich Suk, syn domkáře z č.p. 37, stalo se tak v roce posledním této války. Je zajímavé, jak kronika pominula převrat v republiku nebo možná špatně zaznamenává datum udání, neb je udáváno až roku 1919, může to být ale způsobeno pozdějším zápisem událostí do kroniky. Nicméně tak, jak se hrdě kronikář hlásil k mocnářství rakouskému, oslavuje vehementností stejnou vznik republiky.

Pátrání po historii kaple

Vzhledem k tomu, že kaplička v letošním roce prošla náročnou a povedenou rekonstrukcí, snažil jsem se pátrat po jejím vzniku a svěcení. Bylo to pátrání poněkud složité, neb jsem nenalezl prameny, které by jakkoli historii kaple přiblížily. Doptával jsem se v archivu Arcibiskupství, ve Státní okresním Archivu v Lounech, na farnosti Zlonické, prozatím bez úspěchu. Z poskládaných indicií však přibližný letopočet tuším. O tom, že kaple je vysvěcena, opět dle indicií zejména ze Školní kroniky, již nepochybuji. Při nedostatku pramenů jsem se při hledání výstavby kaple spoléhal na historické mapy, které by mohly své

svědectví vydat celkem přesvědčivě. Pátral jsem v mapách vojenských mapování z první poloviny 19. st. a pozdějších. Také Müllerova mapa ukazuje na sakrální stavbu, ale nelze určit, o kterou se jedná. Neb v obci jsou dvě. Jednou je kýžená Kaple neposkvrněného početí Panny Marie na návsi, druhou pak Boží muka v zatáčce směrem na Panenský Týnec.

Dle dostupných pramenů můžeme tvrdit, že kaple na návsi tu jistojistě stála již v roce 1841. Důkazem nám je Císařský otisk katastru ze zmiňovaného roku, kde je kaple vyznačena a též Indikační skica poskytnutá Národním Archivem (*citace níže pozn. aut*). Vzhledem k mariánskému kultu a zbožnosti Marie Terezie a její oblibě právě panny Marie si troufám tvrdit, že kaple bude datována do pozdní doby vlády této vladařky. Svá tvrzení opírám též o mapy, se kterými jsem měl možnost pracovat. Byť například mapa II. voj. mapování kapli neobsahuje, na druhou stranu její detailnost není z nejlepších. Snad se v letech příštích dopátráme blíže ke vzniku této stavby.

Otisk indikační skici s laskavým svolením Národního Archivu

Pátráním po vzniku kaple se nám dostala do rukou nádherná Indikační skica a následně i otisk Stabilního císařského katastru, které na několika stranách ilustrují tehdejší zástavbu obce, jednotlivé sedláky a jejich půdu a ve spojení s mapou kultur si lze udělat velmi jasnou představu o tom, co se zde pěstovalo.

Za poskytnutí Indikační skici děkujeme Národnímu Archivu v Praze. (Fond NA Praha, Stabilní katastr - Indikační skici, signatura RAK 012)

Otisk císařského stabilního katastru z r. 1841

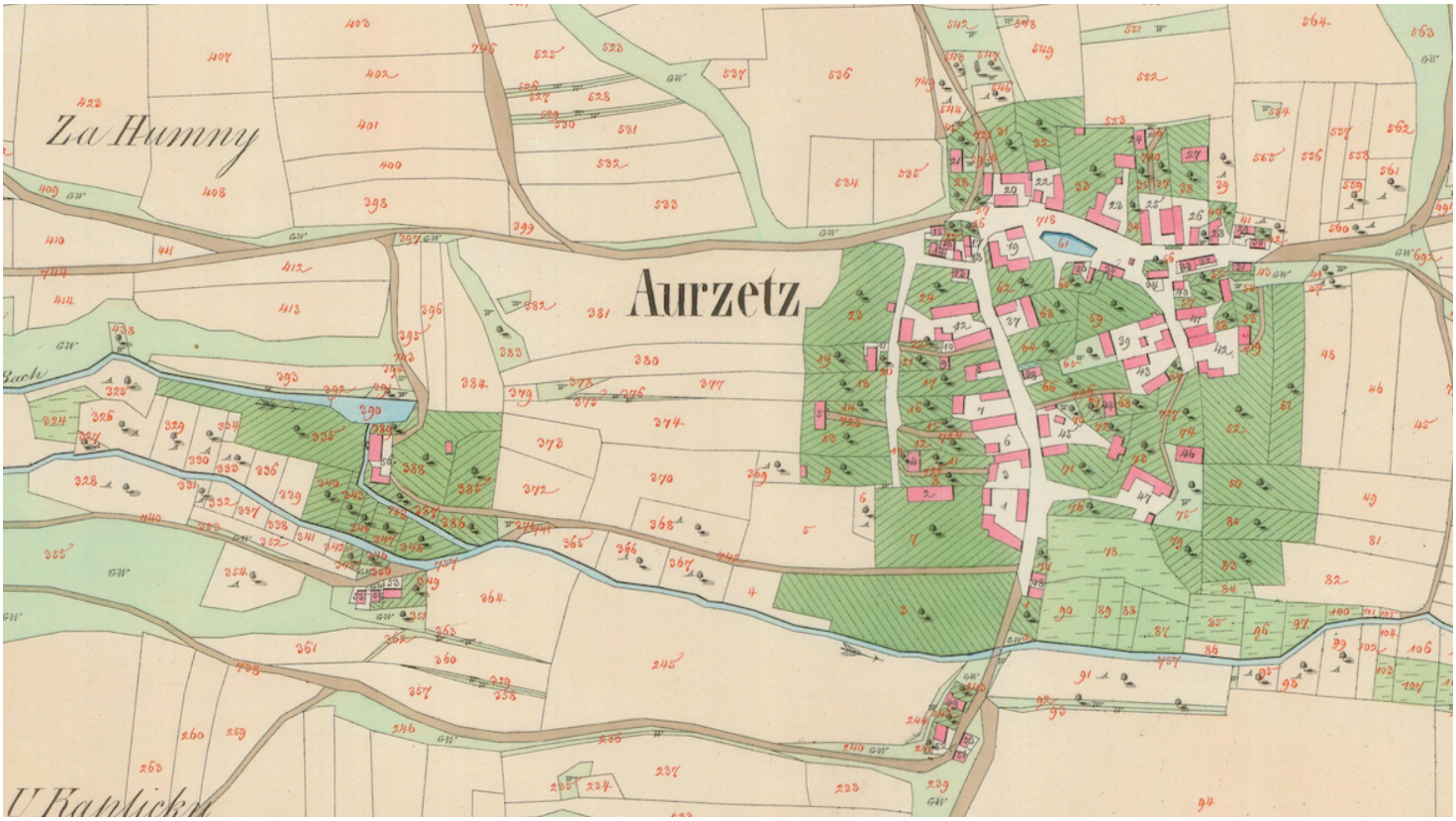

Další získané prameny

Podařilo se ná získat další zajímavé historické záznamy, avšak jejich především překlad z medievální latiny je složitý a zdlouhavý. Věřím však, že k příští kronice tyto překlady budou k dispozici.

Jde například o listinu z roku 1222, kdy "Přemysl Otakar I. vyzývá nepokojného rytíře Necona, aby prodal opatu a konventu Kladrubského kláštera polovinu vsi Úherce, kterou koupil od Doksanského kláštera, za 60 hřiven stříbra a předal Kladrubskému klášteru tuto ves do plného vlastnictví."

Dále pak o opis "Zemských desk", kde se bratři ze Žerotína darují obec Úherce Týnskému klášteru. Zápis je z roku 1359 opis pak z roku 1512. Výtah tohoto záznamu mám již k dispozici v současném jazyce.

K dispozici máme i další kratší záznamy, mimo jiné i záznam z roku 1088, který je k dispozici v transliteračním latinském přepisu a čekáme na překlad.

Také je k dispozici několik záznamů ze života místních sedláků ke konci 18 st., tyto záznamy jsou bohužel paleograficky velmi náročné a jen transliterační přepis zabere mnoho času. Věřím však, že v kronice 2018 již záznamy budou zveřejněny.

Zdroje a vysvětlivky

1. Jan Tregler - Adresář král. města Loun okresu Lounského, r. 1905 (SOA Litoměřice).

2. Sčítání lidu z roku 1921 pro okres Louny (SOA Litoměřice).

3. Jan Tregler - Adresář král. města Loun okresu Lounského, r. 1905 (SOkA Louny).

4. Indikační skica - fond NA Praha, Stabilní katastr - Indikační skici, signatura RAK 012.

Mezi další zdroje, z nichž jsem při sestavování vycházel, patří Školní kronika uložená v SOkA Louny, zápisy z jednání OZ uložené tamtéž, fondy SOA Litoměřice a další fondy SOkA Louny. V obou případech tímto děkuji za vřelou a nápomocnou práci archivářům, kteří mi s bádáním pomáhali.